

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 30 listopada 1955 r.

Nr 111

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

1449 — nr 871 z dnia 29 października 1955 r. w sprawie wzmoczenia oszczędności materiałów drzewnych oraz właściwego gospodarowania tymi materiałami w poszczególnych dziedzinach gospodarki narodowej 1781

1449

UCHWAŁA Nr 871 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 29 października 1955 r.

w sprawie wzmoczenia oszczędności materiałów drzewnych oraz właściwego gospodarowania tymi materiałami w poszczególnych dziedzinach gospodarki narodowej.

Wobec stałego wzrostu zużycia drewna, przewyższającego możliwości produkcyjne lasów, w celu pełnego pokrycia zapotrzebowania kraju na ten surowiec, zachodzi konieczność wprowadzenia dalszej, możliwie największej oszczędności drewna w metodach pozyskania i jego przerobu, a także w stosowaniu drewna w poszczególnych dziedzinach gospodarki narodowej, w których używany jest ten surowiec w jakiegokolwiek formie.

W związku z powyższym Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

1. Pozyskanie i transport drewna.

§ 1. Zobowiązuje się Ministra Leśnictwa do wydania w terminie do dnia 31 maja 1956 r. zarządzeń dotyczących:

- 1) terminów pozyskania użytków rębnych iglastych i liściastych w poszczególnych okręgach lasów państwowych w zależności od warunków lokalnych;
- 2) ustalenia terminów wywozu drewna z lasu w zależności od rodzaju, jakości, sortymentu, terenu oraz potrzeb odbiorców;
- 3) usprawnienia wycięcia, wyróbki i manipulacji oraz zrywki, wywozu i mygłowania w celu lepszego wykorzystania istniejących środków mechanicznych oraz rozszerzenia mechanizacji na czynności dotychczas nie zmechanizowane;
- 4) znowelizowania norm i warunków technicznych nie odpowiadających aktualnym warunkom gospodarczym;
- 5) zorganizowania składnic manipulacyjnych w terminie do dnia 31 grudnia 1956 r.;
- 6) zwiększenia liczby cennych sortymentów drewna liściastego przez:
  - a) zorganizowanie skupu i zamiany surowca drzewnego pochodzącego z lasów nadzorowanych, zadrzewień przyzagródowych, dróg, parków i innych z równoczesnym zabezpieczeniem ich właściwej ochrony i racjonalnej gospodarki,
  - b) zapewnienie właściwego wykorzystania pojedynczych drzew o cennych cechach drewna okleinowego, jak wiązy, jawory, jesiony i inne;
- 7) zrewidowania dotychczasowych sposobów ewidencji do-

stawy i odbioru surowca drzewnego drogą kołową i wodną pod kątem widzenia niedopuszczenia do strat ilościowych i jakościowych w transporcie.

§ 2. 1. Minister Leśnictwa przedstawi Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:

- 1) w terminie do dnia 31 grudnia 1955 r. — wnioski co do sposobów umożliwiających rozwiązanie zagadnienia dostawy sortymentów drobnicy ze zrębów do zakładów przetwórczych;
- 2) w terminie do dnia 30 czerwca 1956 r. — wnioski co do sposobu racjonalnego wykorzystania i właściwego przerobu surowca brzozonego, olchowego, grabowego, topolowego, modrzewiowego oraz innego liściastego we wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej.

2. Minister Przemysłu Drzewnego i Papierniczego przedstawi w porozumieniu z Ministrem Leśnictwa Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 30 czerwca 1956 r.:

- 1) listę drzewnych sortymentów niechodliwych, powstających w lasach a nadających się do wykorzystania przy produkcji papieru i płyt pilśniowych;
- 2) warunki techniczne niechodliwych sortymentów drzewnych określonych w pkt 1.

2. Składowanie, przerób i konserwacja drewna.

§ 3. Zobowiązuje się Ministra Leśnictwa oraz Ministrów Przemysłu Drzewnego i Papierniczego, Przemysłu Drobno- i Rzemiosła, Górnictwa Węglowego, Przemysłu Maszynowego, Kolei, Budownictwa Miast i Osiedli, Budownictwa Przemysłowego oraz Zarząd Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy — do wydania w porozumieniu z Ministrem Leśnictwa w terminie do dnia 31 marca 1956 r. zarządzeń dotyczących:

- 1) wprowadzenia segregacji jakościowo-grubościowej surowca;
- 2) przestrzegania należytej konserwacji surowca w lesie, na składnicach i w zakładach przemysłowych przez:
  - a) wysokie mygłowanie,
  - b) wykorzystywanie naturalnych zbiorników wody (stawy, jeziora, rzeki);

- 3) stałego doszkalania personelu w zakresie manipulacji i składowania surowca;
- 4) ustalenia okresów przetarcia w zależności od rodzaju i jakości surowca;
- 5) zapewnienia dostaw tarcicy według potrzeb odbiorcy w ramach obowiązujących norm;
- 6) zwiększenia produkcji elementów wymiarowych (półfabrykatów) dla potrzeb przemysłu i budownictwa oraz uzgodnienia produkcji tych elementów z odbiorcami pod względem jakości, wymiarów i terminów dostaw;
- 7) wprowadzenia w okresie planu pięcioletniego przy przecieraniu surowca liściastego lepszej jakości taśmówek do kłód;
- 8) sezonowania i konserwacji tarcicy przez:
  - a) zapewnienie od dnia 31 października 1956 r. pełnego wykorzystania istniejących suszarni oraz zastosowanie wszelkich środków organizacyjnych i technicznych w celu maksymalnego zaspokojenia zapotrzebowania na tarcicę suchą,
  - b) zabezpieczenie składowania tarcicy wysokogatunkowej w szopach krytych,
  - c) ustalenie procesu technologicznego i właściwego parku maszynowego w celu wykorzystania odpadów tartacznych do określonych wyrobów,
  - d) zapewnienie właściwej gospodarki przekładkami do sztaplowania i deskami dachowymi przez odpowiednią ewidencję, rotację i impregnację,
  - e) zapewnienie składnicom i magazynom drzewnym niezbędnych ilości poduszek cementowych lub z innych zastępczych materiałów pod legary.

§ 4. Zobowiązuje się Ministra Leśnictwa do wydania w terminie do dnia 31 grudnia 1955 r. instrukcji o konserwacji i składowaniu materiałów tartych oraz zobowiązuje się właściwych ministrów do wydania poleceń podległym zainteresowanym jednostkom stosowania się do tej instrukcji.

§ 5. Zobowiązuje się Ministra Leśnictwa do rozpatrzenia w terminie do dnia 31 grudnia 1955 r. sprawy dostawy materiałów krótkich i najkrótszych według długości żądanych przez odbiorców.

§ 6. W zakresie zabezpieczenia produkcji drzewnej w odpowiedniej piły i urządzenia zobowiązuje się:

- 1) Ministra Przemysłu Maszynowego oraz Ministra Przemysłu Drobniego i Rzemiosła do:
  - a) uruchomienia produkcji pił rozdzielczych i obrabiarek taśmowych w pierwszym kwartale 1956 r. w wysokości uzgodnionej z Ministrami: Leśnictwa, Górnictwa Węglowego, Przemysłu Drzewnego i Papierniczego oraz Przemysłu Drobniego i Rzemiosła,
  - b) uruchomienia w pierwszym kwartale 1957 r. produkcji pił tarczowych konicznych, narzędzi strugających, narzędzi do frezowania, wiertel, narzędzi do prostowania i naprężania pił tartacznych, urządzeń pomiarowo-kontrolnych i wag do wyważania noży w wysokości uzgodnionej z ministrami wymienionymi pod lit. a);
- 2) Ministra Hutnictwa do zabezpieczenia dostaw odpowiedniej jakości oraz grubości blach i taśm do produkcji pił począwszy od dnia 1 stycznia 1956 r.;
- 3) Ministra Handlu Zagranicznego do zabezpieczenia w latach 1956 i 1957 importu 15 taśmówek do kłód (pił blokowych), a w dalszych latach — według uzgodnionych potrzeb oraz do zapewnienia importu pił taśmowych do traków taśmowych i pił rozdzielczych.

§ 7. W zakresie racjonalnego wykorzystania trocin i innych odpadów oraz rozwoju produkcji elementów klejonych systemem „Imperkol” zobowiązuje się:

- 1) Ministra Leśnictwa do:
  - a) uruchomienia w okresie planu pięcioletniego próbnej produkcji płyt trocinowych budowlanych według technologii opracowanej przez instytuty krajowe lub według dokumentacji zagranicznej,
  - b) uruchomienia próbnej produkcji brykietów z trocin w terminie do dnia 31 grudnia 1956 r.,
  - c) uruchomienia w terminie do dnia 31 marca 1957 r. w Bydgoszczy zakładu produkcji klejonych wielkowymiarowych asortymentów na potrzeby górnictwa, przemysłu okrętowego, maszynowego, kolei i energetyki,
  - d) opracowania planu dalszego rozwoju produkcji określonej pod lit. a) — c);
- 2) Ministra Przemysłu Drzewnego i Papierniczego do:
  - a) prowadzenia w okresie pięcioletniego planu rozwoju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej prac badawczych i doświadczeń nad zastosowaniem trocin do wyrobu półmas celulozy,
  - b) wykorzystania stróżki poekstrakcyjnej do produkcji płyt i mas celulozowych,
  - c) zapewnienia rozwoju przemysłu płyt wiórowych w latach 1956 — 1960 przez wybudowanie jednej fabryki z importu i uruchomienie w niej produkcji oraz wybudowanie siedmiu oddziałów przy większych zakładach drzewnych w celu wykorzystania do tej produkcji odpadów drzewnych.

3. Produkcja sklejek, oklein i oblogów.

§ 8. Zobowiązuje się Ministra Leśnictwa, Ministra Przemysłu Drzewnego i Papierniczego oraz Zarząd Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy do wydania w porozumieniu z Ministrem Leśnictwa w terminie do dnia 31 maja 1956 r. zarządzeń dotyczących:

- 1) zapewnienia właściwej konserwacji surowca łuszczarskiego i okleinowego przez magazynowanie w basenach wodnych, a w razie ich braku i niemożności ich wybudowania — przez zainstalowanie urządzeń do zraszania surowca;
- 2) zapewnienia należytej konserwacji surowca okleinowego z importu;
- 3) zaktualizowania i unowocześnienia procesów technologicznych przerobu różnych gatunków surowca okleinowego, sklejkowego i zapalczanego;
- 4) zapewnienia produkcji sklejki według szczegółowych specyfikacji wymiarowych odbiorców głównych;
- 5) zakazu używania użytkowych wałków połuszczarskich na cele opałowe;
- 6) wykorzystania odpadów z manipulacji łuszczki do produkcji ubocznej, a w szczególności opakowań do owoców, jagód, grzybów, warzyw i innych artykułów żywnościowych.

§ 9. Zobowiązuje się Ministra Leśnictwa do rozbudowy zakładu w Hajnówce w celu uruchomienia produkcji oklein w roku 1957 oraz do opracowania programu uruchomienia w większych tartakach przerabiających surowiec liściasty oddziałów produkcji oklein.

4. Produkcja opakowań drewnianych.

§ 10. Zobowiązuje się Ministrów: Leśnictwa, Przemysłu Drzewnego i Papierniczego, Przemysłu Drobniego i Rzemiosła oraz Zarząd Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy do wydania w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego zarządzeń dotyczących:

- 1) rozszerzenia prac nad normalizacją opakowań w celu ograniczenia ilości typów;

- 2) wprowadzenia stałej renowacji opakowań;
- 3) przeprowadzenia rewizji wymagań technicznych odnośnie do surowców podstawowych, stosowanych przy produkcji opakowań i kompletów skrzynkarskich krajowych;
- 4) rozszerzenia produkcji skrzyń składanych i rozbieralnych przy użyciu tarcicy nie obrzynanej i najkrótszej, sklejk klasy jakości SK i BBBB oraz płyt pilśniowych;
- 5) jak najszerszego stosowania w produkcji klepek beczkowych tartych;
- 6) produkcji beczek do ciał stałych z tarcicy sosnowej;
- 7) rozszerzenia produkcji opakowań klatkowych z tarcicy gorszej jakości i krótkiej do wszelkich towarów nie wymagających szczelności opakowania.

5. Produkcja płyt.

§ 11. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Drzewnego i Papierniczego, Ministra Przemysłu Drobnoego i Rzemiosła oraz Zarząd Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy do wydania w porozumieniu z Ministrem Leśnictwa zarządzeń dotyczących:

- 1) rozszerzenia badań nad polepszeniem jakości produkcji płyt stolarskich pełnych i pustakowych z odpadów tarcicy, zrzyn tartacznych, odpadów sklejek, odpadów płyt pilśniowych oraz innych surowców i materiałów;
- 2) rozszerzenia badań nad technologią produkcji płyt pilśniowych utwardzanych, ekstratwardych, impregnowanych i innych na potrzeby przemysłu meblarskiego, maszynowego, taboru kolejowego oraz budownictwa;
- 3) zastosowania przy produkcji płyt stolarskich jako obłogów płyt pilśniowych zamiast obłogów liściastych i iglastych;
- 4) rozszerzenia zastosowania płyt pilśniowych wiórowych, trocinowych i innych w produkcji mebli i wyrobów drzewnych;
- 5) przystosowania urządzeń fabryk płyt pilśniowych do użytkowania sortymentów drobnicy w produkcji i określenia warunków technicznych dla tych sortymentów.

6. Produkcja mebli.

§ 12. Zobowiązuje się ministrów sprawujących nadzór nad zakładami produkującymi meble oraz Zarząd Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy do wydania w terminie do dnia 1 stycznia 1956 r. zarządzeń dotyczących:

- 1) ścisłej koordynacji planów zaopatrzenia z ustalonym asortymentem produkcji pod względem jakości, wymiarów i stosowania króciaków;
- 2) stałego aktualizowania norm zużycia materiałowego;
- 3) zorganizowania w większych zakładach meblarskich centralnych przyrzeczalni i wprowadzenia obowiązku trasowania tarcicy i oklein;
- 4) rozbudowy magazynów półfabrykatów i gotowych wyrobów;
- 5) zakazu produkcji mebli z tarcicy niedostatecznie suchej.

7. Produkcja zapalek.

§ 13. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Drzewnego i Papierniczego do wydania zarządzeń dotyczących:

- 1) zbadania możliwości wprowadzenia do produkcji zapalek zamiast surowców deficytowych — surowców drzewnych posiadanych w większych ilościach, np. sosna;
- 2) zakupu z importu i zainstalowania w dwóch lub trzech fabrykach zapalek maszyn do produkcji patyków i pudełek z tektury i kartonu w terminie do dnia 31 grudnia 1956 r.

8. Produkcja celulozy i papieru.

§ 14. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Drzewnego i Papierniczego do wydania w terminie do dnia 31 marca 1956 r. zarządzeń dotyczących:

- 1) przystosowania fabryk do szerokiego przerobu odpadów drzewnych i drobnicy na celulozę i papier;
- 2) wprowadzenia do produkcji celulozy surowca bukowego oraz z różnych gatunków jednorocznych roślin;
- 3) właściwego wykorzystania i zainstalowania we wszystkich fabrykach celulozowo-papierniczych urządzeń wyławiających włókna z wód odciekowych, tak aby w 1957 r. ilość włókien w wodach odciekowych nie przekraczała 3‰.

9. Suszarnie i parzelnie.

§ 15. Zobowiązuje się Ministrów: Leśnictwa, Przemysłu Drzewnego i Papierniczego, Budownictwa Przemysłowego, Budownictwa Miast i Osiedli, Przemysłu Drobnoego i Rzemiosła, Przemysłu Maszynowego oraz Zarząd Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy do wydania zarządzeń dotyczących:

- 1) opracowania w ciągu 1956 r. programu rozbudowy suszarni i parzeln w takim rozmiarze, aby mogły być w pełni zapełnione wymagania co do wilgotności drewna określone normami;
- 2) zaprowadzenia ewidencji posiadanych suszarni i pełnego uruchomienia nie wykorzystanych do dnia 31 października 1956 r.;
- 3) zainstalowania w ciągu 1956 r. brakującej aparatury kontrolno-pomiarowej w suszarniach i parzelnach;
- 4) opracowania i zagwarantowania stosowania procesów technologicznych suszenia i parzenia w poszczególnych typach suszarni i w parzelnach w terminie do dnia 31 października 1956 r.

10. Produkcja nowych tworzyw.

§ 16. 1. Zobowiązuje się Ministrów: Przemysłu Drzewnego i Papierniczego, Leśnictwa, Budownictwa Przemysłowego oraz Budownictwa Miast i Osiedli do wydania w terminie do dnia 31 grudnia 1955 r. zarządzeń dotyczących:

- 1) uintensywnienia badań w instytutach nad wynalezieniem nowych tworzyw zastępujących drewno oraz wprowadzenia ich do produkcji w poszczególnych gałęziach gospodarki narodowej;
- 2) rozszerzenia produkcji lignofolu i lignostonu na pokrycia potrzeb przemysłu włókienniczego i maszynowego.

2. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Chemicznego do wydania w terminie do dnia 31 grudnia 1955 r. zarządzeń dotyczących:

- 1) zabezpieczenia produkcji sortymentów klejów i żywic syntetycznych, niezbędnych do wytwarzania materiałów zastępczych opartych na odpadach drzewnych, oraz do uruchomienia produkcji płyt z żywic syntetycznych imitujących okleinę, na podstawie danych dotyczących sortymentów i ilości uzgadnianych z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 31 grudnia 1955 r.;
- 2) uintensywnienia badań nad nowymi klejami i tworzywami do produkcji materiałów zastępujących drewno, a w szczególności drzewne materiały podłogowe, oraz nad poprawą jakości klejów produkowanych w kraju.

11. Budownictwo.

§ 17. Przy opracowaniu dokumentacji projektowo-koszt-

rysowej biura projektów zobowiązane są do stosowania jak najdalej idącej oszczędności drewna, a w szczególności do uwzględniania znormalizowanych wymiarów materiałów tartych oraz jak najszerzego stosowania materiałów zastępujących drewno.

§ 18. Zobowiązuje się Ministrów: Budownictwa Miast i Osiedli, Budownictwa Przemysłowego, Gospodarki Komunalnej oraz Transportu Drogowego i Lotniczego do zarządzenia opracowania sukcesywnie z terminem końcowym do dnia 30 czerwca 1956 r.:

- 1) technicznych norm zużycia drewna na podstawowe elementy stałych konstrukcji drewnianych z drewna wymiarowego z podaniem dopuszczalnej ilości odpadów;
- 2) technicznych norm zużycia drewna na podstawowe elementy pomocniczych konstrukcji drewnianych z drewna o wymiarach handlowych z podaniem wielokrotności użycia, z uwzględnieniem klas jakości tarcicy oraz dopuszczalnej ilości odpadów;
- 3) technicznych norm zużycia tarcicy na podstawowe stolarskie wyroby budowlane z tarcicy nie obrzynanej i obrzynanej z uwzględnieniem klas jakości tarcicy;
- 4) technicznych norm zużycia tarcicy na formy do prefabrykatów betonowych i żelbetowych z uwzględnieniem warunków technicznych wykonania (formy obite blachą itp.) i z podaniem wielokrotności użycia;
- 5) wskaźnika zużycia drewna opałowego na cele budowlane;
- 6) przeciętnych wskaźników zużycia drewna na wyroby określone w pkt 1 — 4 dla celów planowania zaopatrzenia.

§ 19. Zobowiązuje się Ministra Budownictwa Przemysłowego oraz Ministra Budownictwa Miast i Osiedli do zarządzenia opracowania w terminie do dnia 31 grudnia 1956 r. założeń ekonomicznych ciesielni, ich wyposażenia maszynowego, asortymentów wyrobów ciesielskich, procesów technologicznych, typowych projektów ciesielni stałych przemysłowych oraz ciesielni półprzemysłowych na placu budowy (polowych).

§ 20. 1. Zobowiązuje się Ministra Budownictwa Przemysłowego w porozumieniu z Ministrem Budownictwa Miast i Osiedli do zarządzenia opracowania w terminie do dnia 31 marca 1956 r.:

- 1) wytycznych w sprawie stosowania — pod kątem widzenia zmniejszenia zużycia drewna i rentowności — budynków z elementów prefabrykowanych, murowanych, z uwzględnieniem miejscowych materiałów, oraz drewnianych budynków składanych prowizorycznych: na hotele robotnicze, różnego rodzaju magazyny zamknięte i otwarte, biura, pomieszczenia dla załogi (pakamery), stołówki, świetlice, warsztaty, budki wartownicze, ubikacje, stajnie itp.;
- 2) zakresu wykorzystania jako prowizorycznych: starych słabych budynków przeznaczonych do rozbiórki po ich adaptacji oraz pierwszych wzniesionych nowych budynków;
- 3) dokumentacji projektowo-kosztorysowej na prefabrykowane typowe prowizoryczne zmodulowane budynki murowane i drewniane składane — z maksymalnym wykorzystaniem drewna okrągłego, okorków, króciaków nowych i z odzysku, płyt pilśniowych, trzciniowych i słomianych;
- 4) opracowania katalogu poszczególnych rodzajów prowizorycznych budynków z uwzględnieniem ich pojemności i wielokrotności użycia.

2. Zobowiązuje się ministrów sprawujących nadzór nad przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi do polecenia tym przedsiębiorstwom stosowania opracowań, o których mowa w ust. 1.

§ 21. Zobowiązuje się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do wydania w terminie do dnia 30 września 1956 r. normy państwowej „Drewniane bu-

dynki składane prowizoryczne, warunki techniczne wykonania elementów”.

§ 22. 1. Zobowiązuje się Ministra Budownictwa Miast i Osiedli w porozumieniu z Ministrem Budownictwa Przemysłowego do zarządzenia opracowania w terminie do dnia 30 września 1956 r.:

- 1) kompletnego katalogu drewnianego sprzętu i rzemieślniczych narzędzi budowlanych;
- 2) warunków technicznych wykonania drewnianego sprzętu i rzemieślniczych narzędzi budowlanych;
- 3) zasad obrotu drewnianym sprzętem i rzemieślniczymi narzędziami budowlanymi.

2. Zobowiązuje się ministrów sprawujących nadzór nad przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi do polecenia tym przedsiębiorstwom stosowania opracowań, o których mowa w ust. 1.

§ 23. 1. Z dniem 1 stycznia 1958 r. stosowanie drewnianych stempli w budownictwie miejskim i wiejskim może mieć miejsce w wyjątkowych przypadkach tylko za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy stempli pochodzących z odzysku.

3. Zobowiązuje się Ministra Budownictwa Miast i Osiedli w porozumieniu z Ministrem Budownictwa Przemysłowego do zarządzenia opracowania w terminie do dnia 30 czerwca 1956 r.:

- 1) instrukcji o projektowaniu i wykonaniu drewnianych deskowań rozbiorniczo-przestawnych na stemplach metalowych;
- 2) przepisów technologicznych dotyczących przygotowania, montażu i rozbiórki deskowań przy robotach betonowych i żelbetowych na stemplach metalowych;
- 3) nowelizacji katalogu norm i stawek jednostkowych robót ciesielskich i stolarskich z uwzględnieniem odzysku i oszczędności drewna.

4. Zobowiązuje się ministrów sprawujących nadzór nad przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi do polecenia tym przedsiębiorstwom:

- 1) stosowania się do przepisów, o których mowa w ust. 3;
- 2) stosowania w szerszym zakresie prefabrykatów żelbetowych i betonowych oraz konstrukcji nie wymagających każdorazowo deskowań, a w szczególności w budownictwie mostowym, inżynierskim i przemysłowym płyt żelbetowych stanowiących formę do betonowania a tworzących razem część nośnej konstrukcji, jeżeli nie zachodzi konieczność stosowania ścianki wodoszczelnej; nie dotyczy to budownictwa linii wysokiego napięcia i inwestycji o małych wymiarach fundamentów;
- 3) przeprowadzania w końcu roku kalendarzowego inwentaryzacji materiałów drzewnych znajdujących się w szalunkach i rusztowaniach.

5. Zobowiązuje się Ministra Budownictwa Miast i Osiedli do opracowania w terminie do dnia 30 czerwca 1956 r. normy na stemplowanie rurami, wielokrotności użycia i przepisów technologicznych dotyczących przygotowania, montażu i rozbiórki stemplowań rurowych.

§ 24. 1. Zobowiązuje się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do wydania w terminie do dnia 30 czerwca 1956 r. zarządzenia w sprawie zrewidowania obowiązujących norm projektowania w kierunku dalszej eliminacji drewna z budownictwa.

2. Zobowiązuje się Ministrów: Budownictwa Miast i Osiedli, Gospodarki Komunalnej, Rolnictwa, Państwowych Gospo-

darstw Rolnych oraz Kolei do zarządzenia opracowania w terminie do dnia 31 grudnia 1956 r.:

1) oszczędnościowych schematów drewnianych konstrukcji dachowych stypizowanych, przede wszystkim dla budownictwa miejskiego i wiejskiego, w którym należy uwzględnić drewno okrągłe, sortymenty tarcicy małowymiarowej i gorszej jakości łączonych złączami stalowymi, gwoździami i klejem oraz ustalenia zakresu stosowania tych schematów;

2) programu rozszerzenia stosowania prefabrykatów w budownictwie wiejskim oraz zorganizowania zakładów produkujących elementy prefabrykowane.

3. Zobowiązuje się Ministra Budownictwa Miast i Osiedli do zarządzenia przeprowadzenia w terminie do dnia 31 grudnia 1956 r. badań nad celowością stosowania prefabrykowanych więzów dachowych żelbetonowych pod pokrycie dachówką stosowanych w Węgierskiej Republice Ludowej, a w razie uznania celowości — opracowania odpowiedniej normy.

§ 25. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 31 grudnia 1957 r.:

1) ustali zakres stosowania drzwi i okien stalowych oraz żelbetonowych w zależności od rodzaju budownictwa i powierzchni otworu;

2) wyda zarządzenie o stosowaniu w projektach wyłącznie znormalizowanych okien zespolonych i drzwi wewnętrznych w budownictwie miejskim, z wyjątkiem przypadków zasługujących na szczególne uwzględnienie za zgodą właściwych organów.

2. Minister Budownictwa Miast i Osiedli zarządzi opracowanie i wydanie w terminie do dnia 31 maja 1957 r. norm:

1) na drzwi i okna drewniane dla żłobków, przedszkoli i szkół, na szafy wbudowane i pawlacze;

2) na drewniane okna zespolone z uwzględnieniem uszczelnienia hermetycznego oraz wprowadzeniem szczeliny poziomej i wietrznika górnego.

3. Minister Budownictwa Przemysłowego zarządzi opracowanie i wydanie w terminie do dnia 31 grudnia 1957 r. norm na drzwi i okna stalowe oraz okna żelbetonowe dla budownictwa przemysłowego, lokali użyteczności publicznej itp. oraz norm technologicznych wykonania.

4. Minister Budownictwa Przemysłowego w porozumieniu z Ministrem Leśnictwa zarządzi opracowanie w terminie do dnia 31 grudnia 1956 r. zagadnienia stosowania skrzydeł drzwi gładkich z płyt, z trocin i wiórów, z płyt pilśniowych porowatych i twardych oraz przeprowadzania badań na skalę laboratoryjną.

5. Minister Budownictwa Miast i Osiedli w porozumieniu z Ministrem Budownictwa Przemysłowego zarządzi opracowanie w terminie do dnia 31 grudnia 1956 r. prób na skalę półtechniczną produkcji ościeżnic i ramiaków drzwi i okien klejonych w szerokości, grubości i długości oraz procesów technologicznych.

6. Minister Budownictwa Miast i Osiedli zarządzi opracowanie w terminie do dnia 31 grudnia 1956 r. procesu technologicznego mechanicznego gruntowania stolarki, impregnowania powierzchni stykających się z murem oraz jednorazowego malowania w stolarniach.

7. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 31 grudnia 1956 r. wyda zarządzenie zabraniające w budowywania stolarki do czasu wysuszenia tynków, z wyjątkiem ościeżnic drzwiowych do cienkich ścianek działowych, a w razie konieczności przyspieszenia suszenia murów — polecające stosowanie prowizorycznych zasłon do otworów okiennych.

§ 26. 1. Zobowiązuje się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do:

1) wprowadzenia zakazu:

a) stosowania po dniu 1 stycznia 1958 r. drewnianych

rusztowań, z wyjątkiem rusztowań wyprodukowanych przed tym dniem oraz w innych uzasadnionych przypadkach,

b) produkowania po dniu 1 stycznia 1956 r. drabin wiejskich i drabin z połowizn;

2) zarządzenia niezwłocznego rozbierania rusztowań w razie zaprzestania robót.

2. Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego oraz Budownictwa Miast i Osiedli w terminie do dnia 31 grudnia 1956 r.:

1) ustalą wielokrotność obrotu w ciągu roku, trwałość i sposób ewidencji pracy poszczególnych rodzajów rusztowań;

2) zarządzą rozszerzenie zakresu stosowania rusztowań wiszących;

3) zarządzą opracowanie norm na koźły składane z rur stalowych.

§ 27. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 30 czerwca 1956 r. wyda zarządzenie ustalające:

1) procentową ilość białych podłóg oraz posadzek i płyt z drewna w latach 1957 — 1960 w stosunku do ilości ogólnej podłóg w skali krajowej z podziałem na budownictwo miejskie, przemysłowe i wiejskie;

2) zakres stosowania białych podłóg oraz posadzek z deszczulek, płyt z drewna, kostki drewnianej, ksyrolitu oraz innych materiałów w poszczególnych rodzajach pomieszczeń w budownictwie miejskim, przemysłowym i wiejskim;

3) obowiązek stosowania desek podłogowych o długości 1, 1,5 i 2 m w ilości nie mniejszej niż 20% ogólnej ilości białych podłóg.

2. Minister Przemysłu Drzewnego i Papierniczego w porozumieniu z Ministrami Budownictwa Przemysłowego oraz Budownictwa Miast i Osiedli zarządzi przeprowadzenie w terminie do dnia 31 grudnia 1956 r. prób na skalę półtechniczną i opracowanie warunków technicznych produkcji oszczędnościowych deszczulek z tarcicy liściastej o grubości 10 do 15 mm bez piór i wpustów oraz ich układania.

3. Minister Budownictwa Miast i Osiedli w porozumieniu z Ministrem Budownictwa Przemysłowego zarządzi w terminie do dnia 31 grudnia 1956 r. stosowanie białych podłóg bez legarów oraz podłóg z oszczędnościowych deszczulek przytwierdzanych gwoździami do podłoża jastrychowego, trzcinobetonowego, ksyrolitowego lub innego.

4. Ministrowie: Przemysłu Drzewnego i Papierniczego, Budownictwa Miast i Osiedli oraz Budownictwa Przemysłowego w porozumieniu z Ministrem Leśnictwa zarządzą opracowanie w terminie do dnia 31 grudnia 1956 r. zagadnienia produkowania podłóg w ilościach określonych w planie pięcioletnim przez zastosowanie płyt klejonych z deszczulek otrzymanych metodą skrawania bezwiórowego (2 deseczki iglaste i 1 liściasta) oraz z deszczek liściastych na płycie pilśniowej twardej, z krótkich desek iglastych (metoda szwedzka), z wiórów, trocin (metoda czeska) itp.

5. Minister Przemysłu Drzewnego i Papierniczego w porozumieniu z Ministrem Leśnictwa zarządzi:

1) opracowanie procesu technologicznego produkcji deszczulek klejonych iglasto-liściastych do dnia 31 marca 1956 r. i programu przestawienia produkcji w zakładach z deszczulek posadzkowych litych liściastych na deszczulki klejone iglasto-liściaste z takim wyliczeniem, aby w roku 1957 osiągnąć 20%, w 1960 r. zaś 60% produkcji deszczulek klejonych;

2) rozpoczęcie produkcji płyt pilśniowych półtwardych impregnowanych na podkład oraz izolację pod podłogi i posadzki;

3) zrewidowanie zagadnienia produkcji deszczulek litych w kierunku przejścia na produkcję deszczulek liściastych o grubości 19 i 16 mm z własnym piórem.

6. Ministrowie Przemysłu Chemicznego i Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Drzewnego i Papierniczego oraz Ministrem Leśnictwa zabezpieczą produkcję odpowiednich rodzajów, ilości i jakości kleju oraz magnezytu kaustycznego.

7. Minister Przemysłu Materiałów Budowlanych zarządzi w terminie do dnia 31 grudnia 1955 r. ukończenie prób na skalę półtechniczną i opracowanie warunków technicznych produkcji płytek estrych-gipsowych.

8. Minister Przemysłu Materiałów Budowlanych przedłoży Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 31 stycznia 1956 r. wnioski w sprawie budowy zakładów produkujących płytki estrych-gipsowe.

§ 28. Zobowiązuje się Ministrów: Budownictwa Miast i Osiedli, Budownictwa Przemysłowego, Państwowych Gospodarstw Rolnych, Rolnictwa, Transportu Drogowego i Lotniczego w terminie do dnia 31 grudnia 1956 r. do ustalenia przynajmniej po jednej budowie wzorcowej w każdym przedsiębiorstwie ogólnobudowlanym, na której dokonywać się będzie ciągłej analizy porównawczej ilości rzeczywiście zużytych materiałów drzewnych z ilościami wynikającymi z dokumentacji projektowo-kosztorysowej w celu ustalenia właściwych norm zużycia drewna.

§ 29. Zobowiązuje się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do uwzględnienia w każdym roku w projektach planu odpowiednich przydziałów stali na ścianki szczelne do robót inżyniersko-wodnych, rur i stali na rusztowania, na uniwersalne stemple stalowe, na stalowe deskowania i formy do betonu i żelbetu oraz na szkieletowe konstrukcje chłodni kominowych.

§ 30. Zobowiązuje się Ministrów Rolnictwa i Państwowych Gospodarstw Rolnych do wydania w terminie do dnia 31 marca 1956 r. zarządzeń dotyczących:

- 1) wykonywania konstrukcji słupów i stropów nad oborami, chlewami, stajniami i innymi budynkami inwentarskimi z prefabrykatów żelbetowych lub żelbetowo-ceramicznych;
- 2) wykonywania wszelkich przegród w chlewniach, cieleśnikach, stajniach i oborach z cegły, prefabrykatów betonowych i żelbetowych.

12. Produkcja taboru kolejowego, samochodowego i okrętowego.

§ 31. Zobowiązuje się Ministrów: Przemysłu Drzewnego i Papierniczego, Kolei, Przemysłu Maszynowego, Żeglugi, Przemysłu Motoryzacyjnego, Transportu Drogowego i Lotniczego, każdego w jego zakresie działania, do wydania w terminie do dnia 31 maja 1956 r. zarządzeń dotyczących:

- 1) rozszerzenia stosowania płyt pilśniowych przy budowie wagonów osobowych (wewnętrzne obicie wagonów), towarowych krytych i węglarek;
- 2) zwiększenia stosowania drewna z odzysku, a w szczególności przy naprawach okresowych taboru kolejowego (głównych, średnich, rewizyjnych) i uwzględniania w planach zaopatrzenia odpowiedniej ilości tarcicy z rozbiórki;
- 3) uintensywnienia badań nad stosowaniem płyt pilśniowych i innych tworzyw sztucznych zamiast tarcicy, sklejki i oklein;
- 4) opracowania konstrukcji znormalizowanych rusztowań z rur stalowych i stosowania ich zamiast rusztowań drewnianych przy budowie okrętów.

13. Produkcja wyrobów drzewnych dla przemysłu włókienniczego.

§ 32. Zobowiązuje się Ministra Przemysłu Lekkiego do zarządzenia przestawienia i uzupełnienia parku maszynowego

do końca 1956 r., tak aby zakłady produkujące wyroby drzewne dla potrzeb tego przemysłu mogły wykorzystywać krótkie odpady przemysłu drzewnego w wysokości 75% ogólnej ilości zużywanego surowca, a zwłaszcza odpady powstające przy produkcji mebli giętych.

14. Kopalnictwo.

§ 33. 1. Ministrowie Górnictwa Węglowego i Hutnictwa zarządzą w terminie do dnia 31 marca 1956 r.:

- 1) używanie wyłącznie drewna impregnowanego do budowy wyrobisk i chodników o okresie trwałości powyżej 1 roku oraz na podkłady kolejek podziemnych i naziemnych;
  - 2) zapewnienie warunków przestrzegania przez personel kopalni instrukcji o gospodarce drewnem kopalnianym w zakładach;
  - 3) używanie do obudowy chodników zamiast tarcicy iglastej o wymiarach handlowych — króciaków i tarcicy okorkowej, z wyjątkiem obudowy chodników w podsadce płynnej (w tak zwanych obganiankach);
  - 4) zaniechanie produkcji podkładów wąskotorowych w kopalniach z kopalniaków;
  - 5) zaniechanie nakrywania kanałów odpływowych na dole i na powierzchni drewnem zamiast płytami betonowymi.
2. Ministrowie Górnictwa Węglowego i Hutnictwa przedłożą Prezydium Rządu wnioski:

- 1) w terminie do dnia 31 marca 1956 r. — w sprawie zwiększenia stosowania obudowy stalowej oraz z elementów prefabrykowanych zamiast z drewna;
- 2) w terminie do dnia 30 kwietnia 1956 r. — w sprawie wprowadzenia do ruchu przewodniczybwoych modrzewiowych zamiast przewodniczybwoych dębowych.

§ 34. Minister Górnictwa Węglowego zarządzi w terminie do dnia 31 marca 1956 r.:

- 1) rozwijanie przyzakładowych ośrodków impregnacyjnych, a w razie potrzeby budowę centralnych ośrodków impregnacji drewna do celów kopalnianych dla zwiększenia zużycia kopalniaków impregnowanych do 15% ogólnej masy drewna używanego w kopalnictwie;
- 2) kontynuowanie prac w zakresie wyciągania stojaków drewnianych w wyrobiskach podsadzkowych przy odbudowie warstwowej;
- 3) budowanie tam podsadzkowych z materiałów zastępujących drewno, jak np. płótno podsadzkowe, papa, specjalny papier z siatką drucianą, a w razie używania drewna do budowy tam — stosowanie płyt drewnianych przenośnych odpowiednio przytwierdzonych do stojaków;
- 4) zwiększenie odzysku drewna i powtórnego użycia drewna rabowanego w kopalniach w ilości przynajmniej 6% w stosunku do ogólnego zużycia, a także odpowiednie planowanie i limitowanie zużycia drewna w kopalniach;
- 5) produkowanie przewodniczybwoych wyłącznie na taśmówkach do kłód;
- 6) uzgadnianie z Ministerstwem Leśnictwa rocznego planu dostaw surowca kopalnianego według układu grubościowego i długościowego w celu uniknięcia nadmiernego zużycia z powodu dostaw niewłaściwych klas grubości;
- 7) powołanie specjalnej komisji do opracowania zagadnień dotyczących obudowy górniczej pod kątem maksymalnego oszczędzania drewna;
- 8) wystąpienie w obowiązującym trybie z wnioskiem do Związku Radzieckiego o udostępnienie:
  - a) dokumentacji technicznej na przewodnice szybów stalowe w celu zastosowania ich na nowych szybach,
  - b) zdobyczy w zakresie całości gospodarki drewnem kopalnianym.

15. Budowa nawierzchni kolejowych.

§ 35. 1. Minister Kolei zarządzi w terminie do dnia 31 marca 1956 r.:

- 1) częściowe stosowanie podkładów kolejowych strunobetonowych i kablobetonowych zamiast podkładów drewnianych o większych przekrojach;
- 2) rozszerzenie dotychczasowego zakresu nawiercania otworów w podkładach na wkręty w miejscu przytwierdzania szyn przed nasyceniem;
- 3) przeprowadzenie regeneracji podkładów staroużytecznych w bazach i w torach oraz dosycanie podkładów w torach;
- 4) maksymalne wykorzystanie podkładów staroużytecznych oraz ich przerób na podkłady wąskotorowe na potrzeby własne i innych resortów;
- 5) opracowanie normy dotyczącej nasycania i odbioru podkładów kolejowych normalnotorowych i wąskotorowych;
- 6) opracowanie warunków technicznych podkładów normalnotorowych bukowych uwzględniając warunki techniczne podkładów używanych w Rumuńskiej Republice Ludowej.

2. Minister Kolei przedłoży Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 31 marca 1956 r. wnioski co do podniesienia jakości i grubości podsypki tłuczniowej na torach.

3. Minister Kolei corocznie przedłoży Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego przy planie zaopatrzenia resortu plan odzysku podkładów staroużytecznych.

4. Ministrowie Kolei oraz Transportu Drogowego i Lotniczego zarządzą zabezpieczenie linii komunikacyjnych zasłanymi naturalnymi, jak żywoploty, pasy leśne.

5. Ministrowie Przemysłu Chemicznego i Hutnictwa zabezpieczą pokrycie zapotrzebowania na oleiste środki impregnacyjne.

16. Słupy.

§ 36. 1. Zobowiązuje się ministrów sprawujących nadzór nad jednostkami używającymi słupy do budowy linii elektrycznych do wydania zarządzeń dotyczących opracowania i przedstawiania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego łącznie z planem zaopatrzenia planu odzysku słupów.

2. Przewodniczący Polskiego Komitetu Normalizacyjnego opracuje w porozumieniu z Ministrem Leśnictwa i ministrami sprawującymi nadzór nad jednostkami używającymi słupy w terminie do dnia 30 listopada 1955 r. normę aktualizującą warunki techniczne na drewniane słupy do linii elektrycznych napowietrznych w kierunku oszczędności drewna.

3. Minister Leśnictwa zapewni dostawę słupów według specyfikacji odbiorców, złożonych zgodnie z przepisami o trybie zaopatrzenia, z uwzględnieniem długości słupów, grubości średnic i kategorii.

4. Minister Kolei zarządzi opracowanie w terminie do dnia 31 marca 1956 r. w porozumieniu z Polskim Komitetem Normalizacyjnym projektu normy na nasycenie i odbiór słupów w nasycalniach.

5. Minister Łączności zbada do dnia 31 marca 1956 r. możliwość zmniejszenia wysokości zawieszania przewodów bądź zwiększenia odległości między słupami.

6. Minister Łączności w porozumieniu z Ministrem Energetyki przedstawi Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do dnia 31 grudnia 1955 r. możliwości wykorzystania słupów energetycznych dla przewodów napowietrznych telefonicznych i radiofonicznych.

7. Minister Budownictwa Przemysłowego w porozumieniu z Ministrami: Łączności, Rolnictwa oraz Kolei zarządzi w terminie do dnia 31 marca 1956 r. opracowanie najbardziej ekonomicznych typów szczeleł do słupów oraz jak najszerze ich zastosowanie do budowy nowych lub eksploatacji starych linii.

8. Ministrowie: Budownictwa Przemysłowego, Budownictwa Miast i Osiedli, Energetyki oraz Przemysłu Materiałów Budowlanych zarządzą uwzględnienie w planach produkcyjnych w zakresie prefabrykacji maksymalnej produkcji szczeleł i słupów na podstawie zgłoszonego zapotrzebowania wykonawców prowadzących budowy nowych linii napowietrznych, jak również na potrzeby eksploatacyjne.

9. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego uwzględni w bilansach materiałowych oraz w planach rozdziału odpowiednie ilości żelaza, cementu oraz grysu niezbędnych do wykonania produkcji szczeleł i słupów.

10. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Minister Finansów zapewnią dodatkowe środki finansowe na pokrycie zwiększonych kosztów budowy wynikających ze wzrostu kosztów robocizny, materiałów i transportu przy budowie linii na słupach szczelełowych lub betonowych.

11. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Minister Leśnictwa opracują kierunki i ustalą środki w zakresie dostarczania nasycalniom drewna o odpowiedniej wilgotności w terminach obowiązujących dla przedkładania projektów narodowych planów gospodarczych.

12. Minister Kolei zapewni dostawę słupów zaimpregnowanych z nasycalni dla odbiorców zgodnie z obowiązującymi normami.

§ 37. Zobowiązuje się ministrów sprawujących nadzór nad jednostkami używającymi słupy teletechniczne, energetyczne i chmielowe do zarządzenia nasycania słupów odpowiednimi impregnatami przedłużającymi ich trwałość.

§ 38. Zobowiązuje się Ministrów: Energetyki, Kolei oraz Rolnictwa do wydania w terminie do dnia 31 marca 1956 r. szczegółowych instrukcji w sprawie oszczędnej gospodarki drewnianymi słupami z uwzględnieniem słupów wyjętych z linii.

17. Impregnacja drewna.

§ 39. Ministrowie sprawujący nadzór nad przedsiębiorstwami wykonującymi roboty budowlane w zakresie budownictwa przemysłowego, mieszkaniowego, specjalnego, kulturalnego, wiejskiego, inwentarskiego oraz remontów zarządzą:

- 1) impregnowanie drewnianych elementów konstrukcyjnych, jak: pale, słupy, podwaliny fundamentowe, belki stropowe, legary, podłogi białe, stolarka budowlana, elementy więźby dachowej;
- 2) impregnowanie drewna usługowego (rusztowania inwentaryzacyjnego, szybów windowych, płyt ogrodzeniowych itp.);
- 3) upowszechnianie powlekania deskowań środkami działającymi przeciw przyczepności betonów i zapraw przez:
  - a) ustalenie zakresu powlekania deskowań przeciw przyczepności betonów w odróżnieniu od zabezpieczenia drewna budowlanego przeciw zagrzybianiu,
  - b) stosowanie środków działających przeciwprzyczepnie, ustalonych przez Instytut Techniki Budowlanej,
  - c) stosowanie instrukcji roboczej w zakresie powlekania deskowań środkami działającymi przeciwprzyczepnie.

§ 40. Ministrowie sprawujący nadzór nad jednostkami używającymi drewno zarządzą stosowanie wyłącznie drewna

impregnowanego na słupy do budowy linii elektrycznych, słupy chmielowe, pale portowe, budowle wodne, budownictwo okrętowe morskie i śródlądowe, oparkanienia, budowę mostów drewnianych, drewniane nawierzchnie mostowe, drewniane nawierzchnie kolejowe normalnotorowe, wąskotorowe i pod żurawie, zasłony odśnieżne, drewniane wieże triangulacyjne i przeciwpożarowe i na wszelkie inne cele konstrukcji stawianych na wolnym powietrzu.

§ 41. Biura projektowe powinny uwzględniać w dokumentacji projektowo-kosztorysowej koszty materiałów robót impregnacyjnych i przeciwprzyczepnych.

§ 42. Zainteresowani ministrowie przedłożą Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 30 czerwca 1956 r. ekonomicznie uzasadnione wnioski dotyczące organizacji i lokalizacji przyzakładowych lub centralnych ośrodków impregnacji drewna. Ośrodki te powinny być wyposażone w odpowiednie urządzenia, narzędzia i przybory do mechanicznego impregnowania.

§ 43. Minister Szkolnictwa Wyższego poleci Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego opracowanie w terminie do dnia 30 czerwca 1956 r. dokumentacji technicznej dla obecnie produkowanych środków impregnacyjnych oraz ustalenie sposobów i warunków ich stosowania, jak również prowadzenie prac naukowo-badawczych, zmierzających do wykorzystania istniejących odpadów przemysłu chemicznego i hutniczego do produkcji tych środków w celu zastąpienia nimi surowców deficytowych i importowanych.

§ 44. Minister Przemysłu Chemicznego oraz Zarząd Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy zarządzą produkcję środków impregnacyjnych w celu zabezpieczenia potrzeb kraju, z wykorzystaniem surowców wtórnych odpadowych, oraz złożenie wniosków do Instytutu Techniki Budowlanej w sprawie ustalenia listy impregnatów dopuszczonych do obrotu krajowego i sposobu przeprowadzenia kontroli jakości preparatów.

18. Odgrzybianie.

§ 45. Ministrowie sprawujący nadzór nad jednostkami wykonującymi roboty budowlane zarządzą oczyszczanie drewna odzyskowego z grzybni powierzchniowej i ponowną impregnację, a także usuwanie i niszczenie części drewna opanowanych przez grzyb domowy.

§ 46. Ministrowie sprawujący nadzór nad jednostkami, w których administracji znajdują się budynki, zarządzą przeprowadzenie badań w celu wykrycia grzyba i ewentualne odgrzybianie obiektu w sposób określony instrukcją Ministra Gospodarki Komunalnej z uwzględnieniem kosztorysowania materiałów i robót odgrzybieniu w dokumentacji technicznej remontów budynków.

19. Przepisy końcowe.

§ 47. Zobowiązuje się Ministra Leśnictwa oraz ministrów sprawujących nadzór nad zakładami przerabiającymi i użytkującymi drewno w terminie do dnia 31 grudnia 1955 r. do:

- 1) opracowania szczegółowych resortowych programów oszczędności drewna oraz zabezpieczenia potrzeb materiałowych i finansowych;
- 2) włączenia do projektów planów rocznych wynikających z tych programów zadań oraz środków finansowych i materiałowych zabezpieczających ich wykonanie.

§ 48. Zobowiązuje się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Ministrów: Finansów, Handlu Zagranicznego, Przemysłu Motoryzacyjnego i Przemysłu Maszynowego do zapewnienia środków materiałowych i finansowych koniecznych do osiągnięcia oszczędności drewna.

§ 49. Zobowiązuje się Ministra Leśnictwa do opracowania i realizacji programu szerzenia propagandy i oszczędzania drewna wspólnie z zainteresowanymi resortami, organizacjami politycznymi, społecznymi i naukowymi.

§ 50. 1. Traci moc uchwała Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 14 października 1949 r. w sprawie stosowania oszczędności drewna w poszczególnych dziedzinach gospodarki narodowej (Monitor Polski z 1949 r. Nr A-99, poz. 1171 oraz z 1950 r. Nr A-43, poz. 497 i Nr A-77, poz. 898).

2. Przepisy wydane w wykonaniu uchwały powołanej w ust. 1 pozostają w mocy do czasu wydania odpowiednich przepisów na podstawie niniejszej uchwały.

§ 51. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz